

terne lidt hurtigere — og det er jo muligt, at vi kunne imødesee en lang Samling —, saa vil man nok kunne blive færdig med dem, inden Rigsdagssamlingen slutter. Jeg anbefaler Nedsættelse af et Udvalg til at behandle denne Sag, som ikke kaldes vigtig af det ærede Medlem, der nu sidst talte, men som alligevel af ham anses for en betydningsfuld Sag.

Rottbøll: Naar det er bemærket her, at det er en fast Praksis, at naar man fra en eller anden Side af Salen ønsker Udvalg, skulle vi stemme derfor, saa tror jeg dog ikke, hvad ogsaa det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) antydede, at denne Praksis er saa fast, at den ikke fraviges af og til. Jeg vil i alt Fald sige, at det forekommer mig, at Landstinget ikke bør have denne faste Praksis. Der bør dog virkelig være nogen Mening i og nogen Grund til Nedsættelse af et Udvalg. Og de Grunde, der her ere fremførte af ærede Medlemmer for Nedsættelse af Udvalg, have rigtignok været saare ringe, forekommer det mig. Man har nemlig overfor Lovforslaget egentlig ikke gjort andet gældende end det, at der ønskes visse redaktionelle Ændringer. Det forekommer mig ogsaa at være betænkeligt for de Herrer at hævde den Praksis altfor stærkt, at saa snart blot et Parti — vi have nu flere mindre Partier i Landstinget —, som maaske kun bestaar af et eller to Medlemmer, i en eller anden Sag ønsker Udvalg nedsat, har Højre at bøje sig derfor ligesom ogsaa vi andre. Denne faste Praksis tror jeg ikke, man fra de Herrer Side skal holde alt for stærkt paa. Det kunde have sine betænkelige Følger af og til. Derfor forekommer det mig, at de heller ikke skulle staa alt for fast paa, at denne ringe og ubetydelige Sag skal gaa i Udvalg. Jeg fraraader derfor, at der nedsættes Udvalg, og foreslaar de Herrer at stille deres redaktionelle Ændringer til anden og tredje Behandling.

Hage: For saa vidt det ærede Medlem (Rottbøll) refererede til mine Udtalelser, at jeg skulde have sagt, at det var en fastslaaet Praksis her, tror jeg, det stenografiske Referat vil vise, at jeg kun har sagt, at det var Praksis. Jeg mener heller ikke, det skulde være en fuldstændig fast Praksis, at hver Gang Ønske derom fremsættes, det saa skal efterfølges.

Overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) vil jeg sige, at jeg for-

staar ikke rigtig det ærede Medlem. Saa vidt jeg hørte, sagde han, at jeg havde udtalt mig i Dag i Modstrid med de Udtalelser, jeg var fremkommen med, da Lovforslaget om Dampskibet „Dannebrog“ forhandlede. Jeg har set efter i Rigsdagstidende for at se, om min Hukommelse slog fejl, men jeg har ikke haft Ordet en eneste Gang under den nævnte Forhandling og kan derfor ikke i Dag have fremsat Udtalelser, der vare i Modstrid med mine Udtalelser den Gang.

Brandes: Hvis det ærede Medlem har Ret i dette, tager jeg naturligvis fejl, men jeg kan kun sige, at saa var det et Medlem af det ærede Medlems Parti, der den Gang udtalte det af mig nævnte. Jeg kan altsaa have taget fejl af Navnet og Personen; men at det ganske sikkert blev udtalt fra den Side, tror jeg ikke, det ærede Medlem kan nægte. Nu har altsaa Partiet skiftet Mening paa dette Punkt.

Jeg vilde fremdeles gerne sige til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), der med saa megen Haan omtalte de Partier, der bestode af et eller to Medlemmer, at det er først Højrepartiet her i Salen, der har foreslaaet dette Udvalg, og saa vidt jeg ved, bestaar det dog endnu af flere end et enkelt Medlem. Ganske vist er der ærede Medlemmer, som have forladt det; men saa vidt jeg ved, er der dog endnu flere tilbage, end det ærede Medlem og hans Gruppe tælle. Hvorfor skal saa det ærede Medlem være saa haanlig overfor det ganske vist tænkelig mindst mulige Mindretal i Salen, som jeg udgør? Hver kan være god for sig. Hvem kan vide, naar det ærede Medlem staar lige saa alene som jeg? Derfor skal det ærede Medlem tænke paa den Tid, der kan komme, og ikke være haanlig overfor en anderledes tænkende. Man kan jo være ret stærk, naar man staar alene, og det kan være, at jeg, naar jeg staar alene, er lige saa stærk som det ærede Medlem.

Rottbøll: Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, har ganske misforstaaet mig. Jeg omtalte aldeles ikke de mindre Partier haanligt. Jeg nævnte kun overfor det store eller det største Parti her i Salen, at naar det vilde indføre som en fast Praksis at nedsætte Udvalg, naar et Parti ønskede det, eller det udtaltes fra en eller anden Side i Salen, skulde de vel betænke, at der var smaa Partier her i Salen, som det ikke vilde være dem belejligt altid at